

Folketingets Europaudvalg

Christiansborg, den 25. marts 2003

EU-Konventssekretariatet

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere
samt de danske repræsentanter i Konventet

Ændringsforslag til protokoludkast om nationale parlamenters rolle i EU

I alt 43 forskellige sæt af ændringsforslag er blevet fremsat af medlemmer af Det Europæiske Konvent til det første udkast til en ny protokol om nationale parlamenters rolle¹. Protokollen skal knyttes til den kommende EU-forfatningstraktat og skal erstatte den eksisterende protokol nr. 9 til Amsterdamtraktaten. Nogle få sæt ændringsforslag er omfattende, men størstedelen indeholder blot mindre ændringer i forhold til protokoludkastet fra Konventets præsidium².

Det mest omfattende sæt ændringsforslag hvad angår substans kommer fra Henrik Dam Kristensen, Gisela Stuart og 17 andre parlamentarikere fra UK, Sverige, Finland, Frankrig, Luxembourg, Portugal samt en række ansøgerlande. Men også et par andre sæt ændringsforslag er forholdsvis omfattende. Det gælder forslag fra Andrew Duff (Europa-Parlamentet) og 16 andre parlamentarikere, herunder Lone Dybkjær, samt forslag fra Jens-Peter Bonde m.fl. Størstedelen af ændringsforslagene handler dog om mindre ændringer og har kun 1-3 konventsmedlemmer bag sig.

Der er således stillet langt færre ændringsforslag til protokollen om nationale parlamenter, end det var tilfældet med de første 16 artikler i forfatningstraktaten om EU's mål, værdier og kompetencer.

Ændringsforslagene til protokollen vedrører specielt spørgsmålene om:

- hvordan man kan styrke de nationale parlamenters samarbejde på det europæiske plan via COSAC eller andet interparlamentarisk samarbejde

¹ Forslaget til ny protokol findes i CONV 579/03 af 27. februar 2003 fra Præsidiets og er tidligere fremsendt i info-note I 184.

² Ændringsforslag nr. 17 fra Dam Kristensen, Stuart m.fl. indeholder f.eks. op imod 20 konkrete ændringsforslag, mens ændringsforslag nr. 39 af Brok m.fl. kun indeholder 1 ændringsforslag.

2

2

2020

20

- hvordan man forbedrer de nationale parlamenters muligheder for at udøve demokratisk kontrol med deres regeringers EU-politik.

Protokoludkastet blev drøftet i Konventet den 18. marts. Et nyt udkast fra Præsidiets kan formentligt først forventes i begyndelsen af maj, når anden bølge af traktatartikler vedrørende forfatningstraktatens del I kommer.

I. Interparlamentarisk samarbejde og COSAC

Med hensyn til spørgsmålet om hvordan man kan styrke de nationale parlamenters rolle på det europæiske plan, koncentrerer forslagene sig om:

- at fremme af interparlamentarisk samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet
- at forstærke det eksisterende samarbejde mellem de nationale parlamenters europaudvalg i COSAC.

Interparlamentarisk samarbejde

PRÆSIDIETS TEKST:

8. "Europa-Parlamentet undersøger sammen med de nationale parlamenter, hvordan man effektivt kan fremme det interparlamentariske samarbejde inden for Den Europæiske Union".

Med hensyn til spørgsmålet om at fremme det interparlamentariske samarbejde handler ændringsforslagene bl.a. om, hvem eventuelle aftaler skal indgås imellem, samt hvor forpligtede parlamenterne skal være mht. indgåelsen af et sådant samarbejde.

En stor gruppe parlamentarikere foreslår, at Europa-Parlamentet skal rådføre sig med COSAC om etableringen af interparlamentarisk samarbejde (Dam Kristensen m.fl., Duff m.fl.). Det er her værd at minde om, at COSAC på sit møde i Bruxelles den 27. januar 2003 besluttede at bede formændene for de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet om at forberede og træffe beslutning om en interparlamentarisk aftale. Lennmarker og Lekberg taler alene om at fremme interparlamentarisk samarbejde mellem de nationale parlamenter.

De fleste ændringsforslag fastholder dog Præsidiets forslag om, at interparlamentarisk samarbejde er en sag mellem Europa-Parlamentet og de enkelte nationale parlamenter, og går i stedet mere på hvorvidt parlamenterne skal

”fremme”, ”fastlægge” eller ”tilskynde til” et sådant samarbejde.

COSAC

PRÆSIDIETS TEKST:

9. ”Konferencen for organer med ansvar for EU-anliggender i Unionens parlamenter, der blev nedsat den 16.-17. november 1989, kan forelægge ethvert bidrag, som den finder hensigtsmæssigt for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Sådanne bidrag forpligter på ingen måde de nationale parlamenter eller foregriber deres holdning.”

En stor del af ændringsforslagene handler om COSAC. Flere konventsmedlemmer finder henvisningen til COSAC i Præsidiets protokoludkast for svag³. De foreslår derfor en mere detaljeret beskrivelse af COSAC's funktioner i protokollen, så det bliver angivet hvad COSAC først og fremmest bør beskæftige sig med. Flere ønsker at bevare Amsterdam-protokollens specifikke henvisning til nærhedsprincippet, området for frihed, sikkerhed og retfærdighed samt grundlæggende rettigheder som mulige aktivitetsområder for COSAC (Dam Kristensen m.fl., Vytenis Andriukaitis mfl., Costa). Nogle som f.eks. Costa fra Portugal foreslår, at man dertil tilføjer den fælles udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik.

Amsterdam-protokollens formulering om, at COSAC skal kunne behandle og dermed vedtage ”bidrag” om ”ethvert lovforslag eller initiativ fra EU” ønskes også fastholdt af flere (Dam Kristensen m.fl., Vytenis Andriukaitis mfl., Schlüter).

Flere foreslår, at EU-institutionerne endda skal forpligtes til at besvare bidrag vedtaget af COSAC inden for en frist på tre måneder (Dam Kristensen m.fl., Vytenis Andriukaitis m.fl., Lequiller).

En stor gruppe af forslagsstillere foreslår, at COSAC skal have en egen rolle i forbindelse med afholdelsen af interparlamentariske konferencer om væsentlige europæiske spørgsmål (Dam Kristensen m.fl., Duff m.fl., Vytenis Andriukaitis mfl.). Flere mener desuden, at det i protokollen skal præciseres, at COSAC skal kunne invitere parlamenternes fagudvalg til at deltage i COSAC, specielt m.h.p. udvekslingen af ”best practises” og udvekslingen af informati-

³ Forslaget fra Konventets Præsidium til ny protokol om nationale parlamenters rolle konstaterer blot, at ”COSAC kan forelægge ethvert bidrag for EU-institutionerne, som man måtte finde hensigtsmæssigt”.

oner (Dam Kristensen m.fl.).

Endelig berører et ændringsforslag fra Andrew Duff m.fl., spørgsmålet om COSACs sammensætning, som i dag udgøres af seks medlemmer fra hvert af de nationale parlamenter samt seks repræsentanter fra Europa-Parlamentet. Ifølge forslaget fra Duff m.fl. skal Europa-Parlamentet alene deltage i COSAC på baggrund af en invitation.

II. National parlamentarisk kontrol med regeringernes EU-politik

Mange ændringsforslag sigter på at forbedre de nationale parlamenters mulighed for at udøve en mere effektiv kontrol med deres regerings EU-politik. Ændringsforslagene drejer sig bl.a. om at sørge for, at de nationale parlamenter får relevante oplysninger i tide, samt at Ministerrådet og dets organer overholder frister, så det bliver muligt at behandle forslagene ordentligt i de nationale parlamenters relevante udvalg.

Copenhagen parliamentary guidelines

Et emne, som i den forbindelse har stået centralt i Konventet, er muligheden for på det europæiske plan at fastlægge vejledende retningslinier for udøvelsen af national parlamentarisk kontrol med regeringernes EU-politik.

Flere støtter her et forslag om at indskrive en reference i protokollens præambel til "the Copenhagen Parliamentary guidelines", som er et sæt vejledende minimumsretningslinjer for national parlamentarisk kontrol med regeringernes EU-politik, der blev vedtaget af COSAC i januar 2003 i Bruxelles (Dam Kristensen m.fl., Lequiller). "The Copenhagen Parliamentary guidelines" stiller bl.a. krav om, at regeringerne skal sørge for, at de nationale parlamenter modtager alle EU-dokumenter vedrørende lovgivning og andre EU-initiativer, så snart de foreligger, og at de skal udarbejde let tilgængeligt materiale om denne lovgivning.

Endelig skal de nationale parlamenter have mulighed for at afholde møder med ministre i god tid inden EU-møderne, hvor disse skal redegøre for deres holdninger til EU-forslagene.

Hurtig adgang til relevant information

PRÆSIDIETS TEKST:

- ”1. Kommissionen sender direkte alle sine høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) til medlemsstaternes nationale parlamenter.
2. Kommissionen sender alle sine lovgivningsforslag direkte til medlemsstaternes nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.
5. Rådets dagsordner og protokoller sendes direkte til medlemsstaternes nationale parlamenter.
6. Kommissionen sender samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet medlemsstaternes nationale parlamenter alle instrumenter vedrørende programmering af lovgivningen eller politikstrategien, som den forelægger Europa-Parlamentet og Rådet, til underretning.
7. Revisionsretten sender medlemsstaternes nationale parlamenter sin årsberetning til underretning samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet”.

Også en stor del af de øvrige ændringsforslag sigter på at sikre mere specifikke forbedringer af de nationale parlamenters adgang til hurtig relevant information om EU-lovgivningen og andre vigtige EU-initiativer. Det foreslås således, at både Kommissionens årlige lovgivningsprogram (Brok m.fl., i alt 42 personer, Duff m.fl., Farnleitner, Bonde m.fl.), dagsordner og referater fra rådets debatter og ombudsmandens årlige beretning sendes direkte til de nationale parlamenter oven i de dokumenter, som Præsidiets foreslår.

Endelig er der fra flere sider fremsat krav om at få opstrammet fristerne for oversendelsen af de forskellige typer af dokumenter. F.eks. foreslår flere, at Kommissionen skal være forpligtet til at sende alle høringsdokumenter ”samtidig med deres offentliggørelse” eller ”prompte”.

Behandlingen af lovforslag i Rådet

PRÆSIDIETS TEKST:

”4. Der skal forløbe en periode på seks uger mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag stilles til rådighed af Kommissionen for Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaternes nationale parlamenter på deres sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på vedtagelse eller vedtagelse af fælles holdning inde for rammerne af lovgivningsproceduren i artikel (X i del II i traktaten om indførelsen af en forfatning for Europa); denne frist kan dog fraviges på grund af en sags hastende karakter, men dette skal begrundes i retsakten eller den fælles holdning”.

Andre ændringsforslag går mere på at sætte frister for Rådets behandling af lovgivningsforslagene. Flere kræver, at der skal gå "ti hele dage" eller en "rimelig tid" mellem behandlingen af et forslag i COREPER og Ministerrådets vedtagelse af en fælles holdning (Dam Kristensen m.fl., Vytėnis Andriukaitis m.fl., Lequillier).

Flere kræver desuden, at der ikke må indgås uformelle eller formelle aftaler i COREPER eller rådsarbejdsgrupper om forslag inden for de seks uger, der skal gå fra et forslag fremsættes af Kommissionen til det sættes på Rådets dagsorden m.h.p. vedtagelse (Dam Kristensen m.fl. Vytėnis Andriukaitis m.fl.)

Flere kræver også, at Rådet på sin dagsorden angiver, om der er nationale parlamenter, som har udestående "undersøgelsesforbehold" på tidspunktet for behandlingen i Rådet. Hvis Rådet, trods et sådant undersøgelsesforbehold, vælger at gå videre med sin behandling, skal Rådet være forpligtet til at begrunde dette.

En stor gruppe medlemmer foreslår desuden, at Kommissionen "prompte" skal besvare anmodninger om information og spørgsmål fra nationale parlamenter og deres udvalg (Dam Kristensen m.fl., Vytėnis Andriukaitis m.fl.).

III. Overvågning af nærhedsprincippet mv.

PRÆSIDIETS TEKST:

"3. Medlemsstaternes nationale parlamenter kan sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse om, hvorvidt et lovgivningsforslag for Kommissionen overholder nærhedsprincippet, i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet"

Endelig har en del konventsmedlemmer også fremsat krav om ændringer i protokollens krydsreference til "mekanismen for hurtig varsling", som er nærmere beskrevet i udkastet til protokol vedrørende overvågningen af nærhedsprincippet⁴.

Bl.a. den britiske regerings repræsentant Peter Hain foreslår, at de nationale parlamenter også skal kunne klage over brud på proportionalitetsprincippet og

⁴ Se info-note I 179 om ændringsforslagene til protokoludkastet om anvendelsen af nærhedsprincippet.

ikke kun på nærhedsprincippet.

IV. Andre forslag

Også en stribe andre ændringsforslag er blevet fremsat.

Det gælder et forslag fra Duff m.fl. om, at nationale parlamenter skal deltage i ethvert fremtidigt konvent, som måtte blive etableret m.h.p. at ændre den kommende forfatningstraktat, eller at nationale parlamenter skal indbydes til at afgive en årlig rapport til Europa-Parlamentet om, hvorvidt deres regeringer overholder EU's generelle økonomiske retningslinier. Duff m.fl. foreslår også, at de nationale parlamenter skal gøre det muligt for europaparlamentarikere at deltage i de relevante aktiviteter i deres hjemlands nationale parlament. F.eks. skal europaparlamentarikerne have ret til at fremsende skriftlige spørgsmål til ministrene via det nationale parlament. Omvendt skal Europa-Parlamentet bestræbe sig på at involvere passende repræsentanter fra de nationale parlamenter i Europa-Parlamentets relevante fagudvalg.

Endelig foreslår Jens-Peter Bonde, at nationale parlamenter skal inddrages i forbindelse med drøftelserne og vedtagelsen af Kommissionens årlige lovgivningsprogram. Nationale parlamenter skal ifølge Bonde også have mulighed for at udtale sig om konkrete lovgivningsforslag samt nedlægge veto mod dem, hvis der er vitale interesser på spil.

Andre er mindre ambitiøse og foreslår, at de nationale parlamenter skal afholde en årlig (samtidig) debat om Kommissionens arbejdsprogram (Van der Linden)

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Bilag I

Ændringsforslag til protokol om nationale parlamenters rolle

NP 1	<i>Serracino-Inglott, Inguanez</i>
NP 2	<i>van der Linden, Timmermans, Andriukaitis, Einem, van Eekelen, van Dijk, Altmeier</i>
NP 3	<i>van der Linden, Timmermans, van Eekelen, van Dijk</i>
NP 4	<i>de Vries, de Bruijn</i>
NP 5	<i>Andriukaitis, Gricius, Šivickas</i>
NP 6	<i>Voggenhuber</i>
NP 7	<i>Schlüter</i>
NP 8	<i>Duhamel, Marinho, Van Lancker, Berès, Carnero, Paciotti, Thorning-Schmidt</i>
NP 9	<i>Pieters</i>
NP 10	<i>Paciotti</i>
NP 11	<i>Kirkhope</i>
NP 12	<i>Duff, Helminger, Rupel, Kreitzberg, Gricius, Hasotti, Kacin, Akçam, Dybkjaer, van Eekelen, Lord MacLennan, Uzun, Matsakis, Vassoiliou, Szent-Ivanyi, Eckstein-Kovacs, Ozal</i>
NP 13	<i>Teufel</i>
NP 14	<i>Belohorska, Figel, Migas</i>
NP 15	<i>Berès</i>
NP 16	<i>Tillikainen, Peltomäki</i>
NP 17	<i>Dam Kristensen, Stuart, Haenel, Costa, Heathcoat-Amory, Kiljunen, Lekberg, Lennmarker, Liepina, Oleksy, Piks, Vanhanen, Hänni, Krasts, Kvist, d'Oliveira Martins, Svensson, Lord Tomlinson, Wagener</i>
NP 18	<i>Farnleitner</i>
NP 19	<i>Wuermeling, Altmaier</i>
NP 20	<i>Wuermeling, Altmaier</i>
NP 21	<i>Wuermeling, Altmaier</i>
NP 22	<i>Wuermeling, Altmaier</i>
NP 23	<i>Wuermeling, Altmaier</i>
NP 24	<i>Wuermeling, Altmaier</i>
NP 25	<i>Bonde, Seppänen</i>
NP 26	<i>Muscardini</i>
NP 27	<i>Hain</i>
NP 28	<i>Floch</i>
NP 29	<i>Lequiller</i>
NP 30	<i>Costa, d'Oliveira Martins</i>
NP 31	<i>Azevedo, Nazaré Pereira</i>

- NP 32 *Lopes, Lobo Antunes*
- NP 33 *Fischer*
- NP 34 *The Earl of Stockton*
- NP 35 *The Earl of Stockton*
- NP 36 *The Earl of Stockton*
- NP 37 *The Earl of Stockton*
- NP 38 *Lenmarker, Lekberg, Kvist, Svensson*
- NP 39 *Brok, Almeida Garrett, Alonso, Altmaier, Attalides, Azevedo, Basile, Brejc, Cisneros, Cushnahan, Demetriou, Dolores, Farnleitner, Fogler, Frendo, Giannakou, Kauppi, Kelam, Kelemen, Korhonen, Krasts, Kroupa, Kutzkova, Lamassoure, Lenmarker, Lequiller, Maij-Weggen, Mladenov, Nazaré Pereira, Piks, Rack, Santer, Stylianidis, Szajer, Teufel, Tusek, van der Linden, van Dijk, Wittbrodt, Wuermeling, Zile, Zieleniec*
- NP 40 *Kohout*
- NP 41 *Michel, de Gucht, di Rupo, Van Lancker, Chevalier, Nagy, Dewael*
- NP 42 *Ernani Lopes, Lobo Antunes*
- NP 43 *Serracino-Inglott, Inguanez*